

Platform பட்டிகளில் ஓவ்வொரு பட்டியாகக் கடந்து கொண்டிருந்தன. அது 1968ம் ஆண்டின் ஏதோ ஒரு மாதம். அப்போது நாங்கள் பாடசாலையிலிருந்து வரவேண்டிய கழிப்புத்தரக்காக மாகாணங்களிலும் குழுக்களிலும் இடையில் இருக்கும் மட்டுமே புகையிரத நிலையங்களில் ஒன்றான நாகொல்லகமவாக்காட்ச்சென்றிருந்தோம்.

அப்பாவாக்கா அன்று பகல் வேலை. மாலையானது மணியளவில் அம்மா கடலைப் பார்ப்பது வடக்கே, சூடூதண்ணீர் போத்தலில் தண்ணீரும் விட்டு அப்பாவிடம் கொடுக்கும் படி தந்து விட்டா.

"கவனமாகப் போ. பிளாஃப்மே (Platform) கரையாக்கப் போயிடாதே. விழுந்திடவாய். ரயின் வந்திடும்." என்ற அம்மாவின் அன்பு நிறைந்த கட்டளை என் மட்டையின் ஆழத்தில் பதிந்திருந்தது என்னை எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் நான் அந்த எச்சரிக்கையைச் சட்டையெய்யாமல் ஒரு பக்கம் கையிடையில் சூடூதண்ணீர் போத்தலை அணைத்துப் படியும், மறுகையில் வடக்கே பார்சலையிறுக்கப் பிடித்த படியும், எனக்கேயுரியதுள்ளலில் நடந்து கொண்டிருந்தன. அம்மா எங்கே பார்க்கப் போகிறா என்ற ததிரிபம்.

நாகொல்லகம போலவே புகையிரத நிலையமும் அழகாக இருந்தது. தண்டவாளம் தாண்டிய பூல்வெளியில் சிலர் Volley Ball விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களையும் தாண்டிய பச்சை மரங்களிடையே சிவப்பு, மஞ்சள், வெள்ளை... என்று பற்பல வண்ணங்களில் பக்கள் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. மாங்காய்கள் போல ஏதோ காய்கள் சில மரங்களில் காய்த்துத் தொங்கின.

நீலமாய் அழகாய் வானம் இருக்க, வானவெளியில் கட்டடங் கட்டடமாய் சிறுபறவையினம் சிறகை விரித்துப் பறந்து கொண்டிருந்தன. நகரம் முகில் கட்டடங்களாகக் குள் விதவிதமான உருவங்கள் திரிந்தன. ம.... என்ன நடந்தது?

இயற்கையோடு சேர்ந்து நடக்கையில் ஒரு கணம் என்னை மறந்து போனேன். கீழே வீழ்ந்து விட்டேன். தண்டவாளத்தில் "டொங்" என்று இடிபட்ட சத்தத்தோடு பிளாஸ்க் உருண்டது. வடக்கே பார்சல் அருகில்தான் இருந்தது. உதட்டில் வலித்தது. தடவினேன். சிவப்பாக இரத்தம். உதட்டு வெடித்து விட்டது.

யாராவது பார்க்கிறார்களா என்று பார்த்தன. ஒருவரும் பார்க்கவில்லை. வலியை விட யாரும் பார்த்து விடக் கூடாது என்பதில் தான் என் முழுக்கவனமும் இருந்தது. பார்த்து விட்டால் வீழ்ந்ததிலான அவமானத்தோடு தகவல் அப்பாவாக்காக்கும் போய் விடும்.

அவசரமாக பிளாஸ்கைத் தூக்கிக் கொண்டு பிளாஃப்மே (Platform) ஏற முயற்சித்தன. எனது அந்தரமும், அவசரமும் உடலில் திடீரென்று ஏற்பட்டு விட்ட வலியும் சேர்ந்து என்னால் பிளாஃப்மே (Platform) உயர்த்துக்கூடத் தொங்கி ஏற முடியாமல் இருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தன. ஒரு கணம் நடுகு சில்லிட்டது. சிக்கனல் வீழ்ந்து விட்டது. ஏதோ ஒரு லைனில் ரயின் வரப் போகிறது. Platform கரையோடு நான் நின்றனேன். தண்டவாளங்களாகக் கடந்து மறப்பக்கம் ஓடலாம் என்ற யோசனை ஏனோ உடனே வரவில்லை. ஓடினாலும் ரயின் வருமுன் தாண்டுவனோ என்பது அடுத்த விடயம்.

அப்போதுதான் புகையிரதநிலையை உதவிஅதிபரான டிக்சன் அங்கிள் Tablet உடன் வந்தார். அவர் அப்பாவின் உதவியாளர். என்னகை கண்டதும் திடுக்கிட்ட அவர் ஓடி வந்து கையை நீட்டினார். நான் அவரது கையைப் பிடித்ததும் இழுத்தது.... எறியாத குறையாய் பிளாற்போமில் (Platform) என்னைப் போட்டார்.

ரயின் காற்றகை கிழித்துக் கொண்டு வந்து, Platform இன் தொடக்கத்தில் நின்ற போர்ட்டர் மார்ட்டினிடம் Tablet ஐக் கொடுத்து, டிக்சன் அங்கிளின் கையிலிருந்து Tablet ஐ வாங்கிக் கொண்டு நிலலாமலே போய் விட்டது. அதன் பின் தான் டிக்சன் அங்கிள் என்னை மிகுந்த கோபத்தோடு பார்த்தார். சிங்களத்தில் திட்டினார்.

நான் அப்பாவின் அலுவலக அறகைக் குள் போய் விட்டனே. அப்பா தலாலைபேசியில் அலுவலக விடயமாக யாருடனோ சிங்களத்தில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். என்னைக் கண்டதும் மெல்லிய முறுவலுடன் நோக்கியவர் உடனேயே முகத்தில் களே விக் குறி தலாக்க.. என்னைப் பார்த்து விட்டுக் கதையைத் தொடர்ந்தார். உடனே திருந்த சொண்டும் அதன் வழி எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இரத்தமும் அவரகைக் குழப்பியிருக்க வண்டும்.

நின்றால் பிழை என்று வடயையும், தனீ ரயும் உள் அறமேசையில் கொண்டு போய் வதைத்து விட்டு உடனேயே ரயில் வகே குவார்ட்டர்ஸ்சுக்குத் திரும்பி விட்டனே. சொண்டை உடதைத்துக் கொண்டு வந்திருந்த என்னைக் கண்ட அம்மா பதறிப் போய் "என்ன நடந்தது..?" என்று கேட்டா. அம்மாவாக்குப் போய் சொல்ல அப்போது, அந்த எட்டு வயதில் எனக்குத் தெரியாது. பிறகென்ன அம்மாவிடம் மாட்டினனே.

அது மட்டுமா..? அப்பாவிடமும் தான். வலை முபிந்து அப்பா வந்த விதத்திலேயே டிக்சன் அங்கிள் எல்லாம் சொல்லி விட்டார் என்பது தெரிந்தது. கோபம் தெறிக்க வந்தவர் என்னைக் கண்டதும் சற்று ஆறி விட்டார். "என்ன பிள்ளை இப்பிடியே பொறுப்பில்லாமல் நடக்கிறது..?" என்று கண்டித்து விட்டு, அம்மாவிடம் "உம்மடைமகள் இண்டகைக்கு என்ன செய்தவள் தெரியுமே..? டிக்சன் மட்டும் இல்லையெண்டால் ஒரு சதெத் வீடெல்லோ இப்ப கொண்டாபியிருப்பம்." என்றார்.

உண்மதைதான். அன்று டிக்சன் அங்கிள் மட்டும் இல்லாதிருந்திருந்தால், இன்று நான் இதை எழுதக் கூட இங்கில்லாது போயிருப்பனே.

சந் திரவதனா
யரே மனி
23.8.2004

[Post a Comment](#)
[முகற்பதிவு - மரத்தடி](#)